

VÄSTERNORRLANDS IDROTTSARV

Medlemstidning för Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap

Västernorrlands Allehandas presentation av curlingvärldsmästarna 1977
Fr.v. Christer Mårtensson, Björn Rudström, Håkan Rudström och Ragnar Kamp

Innehåll i detta nummer: Sida

Ordförande har ordet	2
Härnösands Curlingklubb 75 år	3
En kort beskrivning av ett curlingliv	4
Forsvallen i Köpmanholmen	7
Gunnar Nordahls vetrancup 1990-1995	8
Årsmötet 2025	10
Leif Thunman utsedd till stipendiat	13
Boktips	15
Krönikan - Ewa Lindstrand	17
Veteran-VM i 10-kamp	18

Bara några ord från redaktionen...

Så är vi mitt i den mest intensiva idrottsperioden när det gäller vinteridrott. Härligt då att minnas tillbaka. Västernorrland har ju alltid kunnat stoltsera med framgångsrika vinteridrottare. Den sport som kanske bidragit med flest VM- och OS-medaljer är förmodligen curling, så varför inte läsa om en framgångsrik curlare, nämligen Björn Rudström från Härnösand. Vi planerar att återkomma om flera av våra framgångsrika curlare i kommande nummer.

Vi har i vår krets en outtröttlig friidrottare, nämligen tiokamparen Erik Sjödin, missa inte hans rapport från 10-kamps-VM för veteraner som publiceras i detta nummer av vår tidning.

Så till något som vi i vår förening funderar, eller snarare irriteras över. Varför har vi inget idrottshistoriskt museum, eller åtminstone en idrottshistorisk avdelning på vårt länsmuseum. Är idrott inte fint nog? Är idrott inte kultur? Är idrott inte värt att komma ihåg? Svaret är ju - Jo, på alla frågor! Vilka har satt Timrå på kartan om inte alla fantastiska ishockeyspelare? Varför kallas Ö-vik ibland för Foppaland? Hur många visste att Sollefteå låg i Västernorrland innan Billan Westin, Eva Korpela, Ebba Andersson, Frida Karlsson och Sebastian Samuelsson började skapa rubriker? Men idrott är inte bara tävlingar och resultat, utan mycket, mycket mer. Var det inte någon som sade: Det viktigaste är inte att vinna utan att kämpa väl. Idrott är en del av vår kultur och vårt kulturarv skall vi vårda. Vi i VIHS vill bidra, men vi behöver vara flera.

Leif Bolin

Ordföranden har ordet

God fortsättning på 2025!

Nu närmar vi oss årsmöte efter mitt första år som ordförande i sällskapet och jag börjar bli varm i kläderna och ser fram mot ett 2025 med fler intressanta artiklar i tidningen, caféträffar på flera platser med intressanta gäster.

Om ni har förslag på gäster eller artiklar hör gärna av er till mig anetteconsulting@gmail.com eller 070-390 11 15. Vi har under året haft träffar med PRO, veterancurlare och Träpatronerna.

Hör gärna av er om ni är med i något sällskap om ni vill att vi kommer och berättar om västernorrländsk idrottshistoria för.

Under året hoppas vi kan få finansiering för att komma igång med ett nytt bokprojekt som ska hylla ledarna bakom vår framgångsrika idrottare.

Vår stora utmaning är att öka antalet medlemmar, så hjälp oss gärna sprida tidningen och värva fler medlemmar. Om ni värvar en ny medlem maila mig namn på er och den nya medlemmen så kommer vi att lotta ut ett fint pris till en av er.

Jag vill också gratulera vår förra ordförande och numera ansvarig för valberedningen Leif Thunman, som har fått ett välförtjänt stipendium för idrottslig kulturminnesvård av SCIF (Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande). Stort grattis Leif, så välförtjänt!

Jag får många frågor om hur det var att vara med i TV programmet Förrädarna. Det var verkligen en speciell upplevelse att vara instängd utan kontakt med omvärlden i 10 dagar och försöka lista ut vilka som var de förrädare i gänget på 18 personer. Det var det roligaste men också det svåraste jag gjort i tv, det jag har med mig från de program jag gjort är ett antal nya vänner.

Förmånen att få delta i ett OS är få förunnat och kanske lite extra stort för oss som håller på med små idrotter där man kämpar för att få tid och ekonomi att gå ihop. På OS är idrotterna helt plötslig mer likställda, ett OS guld är ett OS guld för svenska folket oavsett vilken sport man utövar. Självklart är det lätt att det knyter sig när man får chansen vart fjärde år. Jag vill skicka ett stort tack till en annan västernorrlänning – Magdalena Forsberg som vid en samling i OS truppen i Turin sa – vad ni än gör njut av att få chansen att vara en del av ett OS. Det var något vi verkligen tog med oss och hade stor nytta av, så tack till Magda.

Hoppas vi ses på årsmötet den 9 april i Timrå!

Anette Norberg

Härnösands Curlingklubb 75 år

Man kan med stor visshet påstå att curling är en av de idrotter som bidragit med flest internationella mästerskapsmedaljer till regionen. Vi har tidigare uppmärksammat curlingsporten både i vår tidning och i våra två böcker, Människor, Möten, Mästare, Med Mera 2021 och Kvinnors Idrott 2022. Icke desto mindre känner vi att vi behöver göra det genom ytterligare några artiklar. Med anledning av att Härnösands Curlingklubb firade 75 år 2024 bad vi tidigare ordföranden Björn Sidén ge oss en kort historik. Vi har av den tidigare curlingvärldsmästaren Björn Rudström fått en personlig berättelse om hans curlingliv.

Red.

Från naturis på Ängevallen till Curlingarena på Högsletten

Härnösands Curlingklubb startade 1949 med sin första officiella curlingbana som spolades upp på Ängevallen, som då var Härnösands idrottsplats på fastlandet.

Här kom klubben att husera i nio säsonger. Snöskottning såväl före som under matcherna hörde till spelarnas vardag. Pebbling förekom inte. Naturisen var nyckfull, Ibland mjuk och vattentäckt. Att ställa in tävlingar på grund av sträng kyla eller plusgrader kom sällan ifråga.

En stor dag i klubbens historia blev den 7 november 1964 när en konstfrost anläggning utan tak, med tre banor i bredd invigdes på Högsletten. I september 1969 lades tak över banorna.

Det var en anläggning på pelare utan heltäckande väggar. Efterhand blev det uppenbart att måsta sätta upp väggar för att slippa snö på banorna. Kylaggregatet var underdimensionerat och man fick kondens i hallen. Dessutom började man växa ur anläggningen. Fyra banor krävdes för att möta den växande medlemskader och större tävlingar.

I slutet av 1979 beslöt klubben därför att satsa på en helt ny hall. Hösten 1981 stod så den nya hallen klar. I balansräkningen för år 1996/97 alltså 15 år senare kunde kassören redovisa en helt skuldfri klubb. Ett idogt arbete med motionsbingo, bjudningsdanser, lotterier, fikaförsäljning, tävlingar och reklam i hallen gav detta goda ekonomiska resultat. Mindre om- och tillbyggnader gjordes 1994 men hallen stod sig inte längre i konkurrensen. Hotet närmade sig.

På initiativ av klubben kom så den senaste nya ståtliga Curlingarenan att stå klar den 1 november 2011. Det blev ett fantastiskt lyft och räddning för klubben, då förutom större tävlingar också Curlinggymsnasiets existens i Härnösand var i farozonen. Curlinggymsnaset (Swedish Curling Academy) startade här 1989 och hade fått ett gott namn i curlingvärlden.

Arenan har 6 banor och håller måttet för internationella tävlingar. Den är också anpassad för rullstolscurling vilket också har givit oss minst två av världens bästa spelare. Arenan har bidragit mycket till svensk curlings utveckling och många elever härifrån finns att hitta i de främsta curlinglagen. Som bekant har också klubben fått flera stora affischnamn att stoltsera med under åren.

Björn Sidén

Curling har ofta varit populärt bland utövare av olika idrotter. Här syns bland andra friidrottaren m.m. Åke Ullsten, pappa till Jan Ullsten JVM-mästare 1975 och Karl-Hugo Jonsson, målvakt i IF Älgarnas fotbollslag på 1950-talet.

En kort beskrivning av mitt curlingliv

Mitt curlingintresse väcktes redan då min far spelade på den gamla utomhusbanan med naturis på Ängevallen i Härnösand.

Curlingstugan flyttades 1964 från Ängevallen till den nya konstfrusna 3 banors banan på Högslettén. Jag kommer ihåg då vi gick efter lastbilen som hade stugan på släp.

1967 var vi fyra skolbarn som åkte upp till Högslettén för att prova curling på egen hand direkt efter skolan. Problemet var att vi ofta måste börja med att skotta banan fri från snö. Sedermera så byggdes ett tak över banan så vi slapp snöskottningen och barnorna blev bättre och bättre. I slutet av 60 talet hade vi besök från andra klubbar i samband med en tävling och någon av gästande spelare glömde en sli-desula som gick att montera på våra curlingkängor.

Framgångar börjar komma

Vi fyra juniorer började då att träna och testa att glida- slajda innan vi släppte stenen, vilket medförde att vi fick en väsentlig högre precision både i riktning och fart. Vi fick mao en fördel före alla äldre curlare som hade svårt att anamma denna teknik. 1970 spelade vi vårt första JSM, laget bestod av Jan Ullsten, Anders Thidholm, Håkan Rudström och Björn Rudström. Vi kom på en femte plats av 24 lag och tände ordentligt på curlingspelandet. 1974 blev vi i Härnösand kontaktade av Axel och Ragnar Kamp från Sollefteå, då hade vi en bra curlinghall som saknades i deras hemstad Sollefteå. Ragnar spelade med oss i JSM och vi vann och fick spela JVM i Toronto, Kanada. Vi hamnade på tredje plats och laget bestod av Ragnar Kamp, Anders Thidholm, Christer Mårtenson och Björn Rudström. Axel spelade själv i ett annat lag 1974 men ändrade 1975 till att spela seniorcurling med Ragnar, Christer och jag själv.

Björn Rudström

Vi vann det året SM och fick spela VM i Scotland där blev det ännu en tredje plats. Året efter förlorade vi SM mycket på grund av de kanadensiska broomarna som flera lag använde. De släppte så mycket skräp och vi klarade inte av att hålla rent med våra vanliga borstar.

SM-seger

Inför säsongen 1976-77 valde Axel att ställa sig själv åt sidan och ta in min bror Håkan i laget. Axel var istället lagets coach. Eftersom VM skulle gå på hemmaplan tyckte Axel att vi kunde ta en mellansäsong och starta att använda de kanadensiska broomarna. Håkan var redan mycket duktigt på att brooma (använda broomar) och vi andra skulle lära oss. Vi tränade mycket hårt med det nya sopandet och spelade många tävlingar med skiftande resultat. Efter varje tävling skickade vår coach Axel ett coachbrev där han redogjorde vad som fungerade bra och vad vi kunde förbättra. I ett av dessa brev, säger han att om vi har en sten som vi bedömer som för hård kan vi utnyttja skräpet som broomarna ger genom att sluta rengöra framför stenen. Detta skall ske på kommandot "Ekis" för större skit finns inte. Det var nämligen så att dåvarande Generalsekretären i Svenska curlingförbundet hade smeknamnet Ekis. Uttrycket ekis används fortfarande idag utan att någon egentligen vet var det kommer ifrån. SM gick det året i Sundbybergs curlinghall som också var vår träningshall då vi alla studerade i Stockholm. Detta var nog ett av skälen till att vi kunde vinna SM med ett övertygande spel trots att vi ju var nya på det där med broomarna.

Världsmästare

Så fick vi då en resa till Karlstad och Air Canada Silver Broom som VM kallades då Air Canada var huvudsponsor. Det var stor medial uppståndelse kring detta VM som invigdes av vår Kung Carl Gustav. TV sände flitigt och det var mycket folk på plats i Färjestads Arena. Spelet fungerade bra för oss och grundserien som bestod av en serie där alla lag mötte varandra. Vi förlorade en match i grundspelet och det var mot Frankrike i övrigt vann vi trots mycket tuffa matcher både mot Kanada och USA som var huvudfavoriter till seger. Den största dramatiken under grundserien var kanske hur våra händer skulle klara sig med det intensiva broomande som gav många skavsår i händerna och då speciellt i Håkans händer.

Han var ju förste broomare och hans händer var riktigt skadade och blodiga. Vi fick dock hjälp av Färjestads Hockeyslags sjukvårdare så vi kunde slutföra vårt tävlande. I slutspelet mötte vi USA som var regerande mästare, de spelade ett utpräglat "Takeout-spel" dvs de försökte hela tiden bara att sätta våra stenar ur spel och inte att ta några egna offensiva steg. Detta spel hade lönat sig förra året men vi visste mycket väl hur isen var och kunde därför placera stenar där de var svåra att spela bort så de gjorde några missar och det räckte för oss. Vi vann med 5-0 vilket är ett mycket ovanligt resultat inom curlingen. För att förhindra ett rent Takeout-spel har man idag infört regler som innebär att vissa stenar inte får slås bort, den så kallade "Gardzonsregeln".

Vi mötte sedan Kanada i en rafflande final. Matchen sändes direkt i kanadensisk TV och i ett långt sammandrag i svensk TV med legendaren Lars-Gunnar Björklunds lysande kommentarer. Färjestads arena var helt utsåld, drygt 3 500 åskådare. Vi började bra och hade ledningen men Kanada tog tre poäng i mitten av matchen och tog då över ledningen. Vi kunde dock komma tillbaka så inför den sista och avgörande omgången hade Kanada ledningen bara med 1 poäng men vi hade favören av att ha sista sten.

I slutet av omgången låg vi med fyra poängstenar. Kanada tvingades därför med sin sista sten försöka att göra en mycket tuff uppgift och missade. Det gjorde att vi inte ens behövde använda vår sista sten. Vi fick således fyra poäng och blev Världsmästare, resultatet 8-5. Jublet var stort och vi hade som andra svenska lag genom historien vunnit ett Världsmästerskap för herrar. Det kanske mest anmärkningsvärda var att vi var det yngsta världsmästarna i seniorcurling (knappt 22 år i medelålder) och kan faktiskt vara det alltså idag.

Curling på heltid

Vår vinst innebar att vi fick många inbjudningar till tävlingar runt om i världen. Air Canada erbjöd oss fria resor under kommande säsong om de fick styra vilka tävlingar vi skulle ställa upp i. Vi antog deras erbjudande och tog alla ett års uppehåll från våra studier och spelade curling på heltid. Vi var relativt framgångsrika och var första europeiska lag någonsin att vinna en stor proffstävling med stor vinstsumma.

Laget bestående av Ragnar Kamp, Håkan Rudström, Björn Rudström, Christer Mårtenson

Vi spelade samma år EM i Oslo och vann där också. Vi fick dock ett stort bakslag då vi förlorade SM 1978 i en tuff semifinal och fick då inte spela VM. Det bidrog till att laget upplöstes och att vi kunde ägna tid till våra studier säsongen därpå.

Jag valde att lämna Härnösands curlingklubb och spelade i en stockholmsklubb vid namn Magnus Ladulås där vann jag ett individuellt SM (figur SM) och tog ett silver i EM. Efter flytt hem till Härnösand 1988 har jag spelat Elitserien då med Timrå CK och även spelat ett Oldboys VM för Härnösand igen. Där tog vi brons.

Ordförande i Curlingförbundet

Ett stort curlingäventyr var också att som nybliven ordförande i Svenska Curlingförbundet få guida kungafamiljen på OS i Vancouver i damfinalen.

Jag satt med Prins Carl Filip på ena sidan och Konungen och Drottningen på den andra och förklarade vad som hände taktiskt och praktiskt där ute på isen.

Lyckan var ju att Sverige vann sitt andra raka OS guld med Anette Norberg som kapten och vi kunde jubla tillsammans.

I början av 1980-talet började de sopar man har idag åter bli aktuella att använda då broomarna bedömdes vara så krävande att använda att det påverka spelet i sig. De kanadensiska broomarna är numera förbjudna just för att de spred så mycket skräp som påverkade stenarna och arbetsmiljön för de som sköter curlingbanorna.

Ps: Om någon skulle vilja se finalen så finns den numera på Youtube och man söker på "Curling VM 1977"

Björn Rudström

Bilder från VM-turneringen i Karlstad 1977

Forssvallen i Köpmanholmen

Det finns ett talesätt som är ”Tänk om väggarna kunde tala”. Det skulle man fått uppleva när vi besökte den anrika Forssvallen i Köpmanholmen och denna anrika träläktare från 1939.

Forssvallen och dess träläktare kan vara den äldsta nu bevarade träläktaren i distriktet, vad vi vet så är de flesta av de gamla läktarna rivna. Senaste träläktaren var i Domsjö och den revs våren 2024.

Vet ni läsare om någon nu fungerande läktare får ni gärna höra av er till tidningen.

Under de senaste åren har Läktaren och entrékurarna från 1956 rustats upp med stöd av EU projekt via Länsstyrelsen och Jordbruksverket, så den bör vara kvar ett antal år ytterligare.

År 1905 bildades Köpmanholmens Idrottsförening och verksamheten skulle bestå av allmän idrott, fotboll, cykel, tennis, terränglöpning och skidåkning. Av dåvarande Forss AB med familjen Hedberg upplät marken där nu Forssvallen ligger.

1934 anlades Löparbanor och övrigt för friidrott, ca 600m Träplank! runt hela anläggningen.

1965 så blev Köpmanholmens IF och Bjästa IF en förening och fick namnet KB 65. Ishockeyn skulle bedrivas i Bjästa eftersom det fanns ishall där. Fotbollen skulle bedrivas i Köpmanholmen.

1939 var det dags att skrida till verket och bygga läktaren, som fungerar ännu och 1940 var den klar för invigning.

Kostnad 15.000: - varav 8000: - från tipsmedel, 2000: - från kommunen. Allt virke till bygget skänktes av Forss AB.

Direktör Theodor Hedberg och hans hustru Ingeborg gav byggandet av Forssvallen sitt helhjärtade stöd. Utan familjen Hedberg så har det inte blivit något bygge av Forssvallen.

Theodor Hedberg

1993 var det dags för upprustning av den gamla träläktaren, mycket av sittbänkarna renoverades och en del av brädfodring/ribb byttes.

1999 målades hela läktaren. 2019 renoverades hela läktartaket och nytt ytskikt lades på

Bengt Sellin som var en av de drivande i detta projekt. Alternativet var att låta den gamla läktaren förfalla och i slutänden rivas. Nu är läktaren med plats för femhundraåttio! sittande personer i toppskick.

Ända fram till början av sjuttioalet var löparbarnorna kvar och vi som gick i skolan i Bjästa hade våra skoltävlingar på Forssvallen.

Sex kilometers promenad från Bjästa till Köpmanholmen, tävlingar, sedan sex kilometer tillbaka till skolan. Undrar om detta skulle fungera i dagens samhälle?

Två statsministrar har gästade Forssvallen genom åren, Per Albin Hansson och Olof Palme, troligen har även Stefan Löfven besökt Forssvallen eftersom han är en Ö-viksbo.

1995 slogs det publikrekord på Forssvallen, ingen fotbollsmatch utan en välgörenhetsgala för Bea Johansson som drabbades av hjärnskada i samband med sonens födelse. Patientförsäkring fick hon inte och då tog föreningen tillsammans med Lion och ordnade denna insamling. Aldrig varit så mycket folk som då enligt Bengt Sellin och ett bra tillskott till Bea. Överskottet blev hela 310 000 kronor. Fortfarande publikrekord. 2500 visade Bea sitt stöd.

1995 så gjorde klubben en mycket läsvärd bok om fotbollen i Köpmanholmen. Många resultat och bilder från svunna tider, mycket läsvärd. Boken finns att läsa på "nätet".

Under 12 år, 1998 – 2010, återkommande aktivitet var festen Holmen Blues med bygdens son Totta Näslund.

Per Anders Westin och Bengt Sellin

Gunnar Nordahls veterancup 1990–1995

Fotbollssektionen i Hägglunds IoFK hade börjat planera en veteranfotbollscup på föreningens hemmaplan Bussbyvallen sommaren 1990 - tillsammans med ortens ICA-affär Widmarks.

En Resebyrå i Umeå hade planerat erbjuda VM-resor i fotboll sommaren 1990 till Italien. De ville komma till Gullänget för att lansera projektet. För att öka intresset hade den Hörneforsfödde, stora Italienproffset och legenden Gunnar Nordahl engagerats. Han skulle också följa med på resan. Under en kaffepaus pratade HIoFK:s ordförande Arne Nordlund med Gunnar Nordahl om föreningens planer om en veterancup. och ställde frågan om Gunnar kunde tänkas ge namn åt denna cup. "Det vore en ära" säger Gunnar omgående.

Och Gunnar var en som höll ord. Han var närvarande och var prisutdelare vid cuperna! Veterancupen avslutades 1995 då Gunnar avled på Sardinien 15/9–95, men HIoFK har fortfarande ensamrätt att använda Gunnars namn vid eventuell fortsättning av veterancuper.

Minnen från arrangemanget

Hammarby segrade i alla slutspel utom två gånger 1992 och 1994, då Tomas Hellgren lyckades samla ett vinnande lag från västra Ångermanland under namnet Young Boys.

Hammarby kom med flera fd allsvenska spelare. Exv Ronny Hellström Klasse Johansson. Billy Olsson. Mats Werner, Thom Åhlund, Jan "Lillen" Svensson, Tomas Sunesson, Mikael Rönnberg, Sören Mannberg och Tomas Dennerby. Ålandsbro var också framme vid två finaler, men förlorade båda mot Hammarby. Husum var ett år ett av finallagen. Andra lag som deltog flera år var FV, Domsjö, Frånö och naturligtvis Hägglunds IoFK.

Uppskattad kvällsunderhållning med bla Gunnar Nordahl berättelse om sina proffsår i Italien). Han var 27 år när han skrev på för Milan och hann ändå göra 225 mål under sin sejour där! Han förädrades med en äkta tung kanon i guld av Milan.

Eva Åhlén från NolaToks-revyn gjorde succé då hon framförde Nicke Sjärdins dikt "Lagledarn".

Hammarbys glade General Manager Gerre Hill skrattade hela kvällen och dagen efter när han då han ville berätta om "Lagledarn".

Cupansvariga var Arne Nordlund och Tommy Sundin, men naturligtvis var många som fick hjälpas åt för att få ett fungerande cuparrangemang kansli och vaktmästeri, mat- och logifrågor, naprapater, tävlingsansvar, sponsring, logi, kassör mm. En bra relation hade byggts upp mellan Hägglunds Iofk och paret Nordahl med Arne och Monika Nordlund som blev hembjudna till Gunnar i Norrköping.

*Arrangörsföreningen HIFK:s lag 1990:
Övre raden fr.v Olov Östberg, "Jonta" Eriksson,
Kenneth Engström, Reidar Karlsson, Bengt Abrahamsson, B-O Larsson, Börje Åsander,
Arne Nordlund (ledare).
Nedre raden fr.v Björn Lundstedt, Gunno Nordgren,
Clas-Göran Green, Östen Johansson, Sören Edlund,
Tommy Wiik, Per-Erik Nilsson.*

Söderkisen Gerre Hill var gästspeaker efter att Hammarby tagit hem vandringspriset 1993 (tre seg-rar) och fick alla att skratta under en match.

Guldkanonen fick vi inte se den hade försvunnit och ingen visste var den var!

Kanonen hittades senare och Gunnar hade gömt den bakom ett galler i källarens betongvägg men naturligtvis var det många som fick hjälpa till...

Olof Östberg, Arne Nordlund, Tommy Sundin

Hammarbys segrande lag i första cupen 1990 med Matte Werner-som lagkapten och Gerre Hill som-lagledare.

1992 Ö-vikspolitiker från alla partier i straffduell mot målvakten Ronnie Hellström. Bernt Gideonsson fanns också beredd att hoppa in om Ronnie skulle bli skottskadad!!! Sedan blev det även en kändismatch med redan uppvärmda politiker och personer från ortens näringsliv.

Glöm inte att betala årsavgiften för 2025 till VIHS, 225 kr. till swish 123 591 72 08 eller bg. 750-5266 alternativt pg. 59 77 71-5

Årsmötet 2025

**Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap
inbjuder till årsmöte på Söråkers Folkets Hus,
Folketshusvägen 10 i Timrå den 9 april 2025**

17.30 Vi bjuder på kaffe/te och macka

18.00 Ordförande Anette Norberg hälsar välkommen
och presenterar VIHS's verksamhet.

Föredrag av Anette Norberg, fd curlingspelare, fd ledare i försäkringsbranschen, fd styrelseledamot i SOK. "Vår resa mot två OS-guld, en personlig föreläsning kring ledarskap, göra laget större än summan av jagen och vad som krävs för att nå målen" samt reflektioner kring de utmaningar som svensk idrott har idag.

18.45 Årsmöte

19.30 Avslutning

Föredragningslista

1. Årsmötets öppnande och fastställande av röstlängd
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet
3. Val av protokolljusterare och rösträknare att jämte ordföranden justera protokollet
4. Fråga om mötets behöriga utlysning
5. Fastställande av föredragningslista
6. Behandling av verksamhets- och förvaltningsberättelse för 2024
7. Revisionsberättelse för 2024
8. Fastställande av resultat- och balansräkningar för 2024
9. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen för 2024
10. Fastställande av årsavgift för 2026 – Förslag behålla nuvarande 225 kr per år.
11. Styrelsens förslag till verksamhetsplan och budget för 2025
12. Behandling av styrelsens förslag och eventuella motioner
13. Beslut om antal ledamöter i styrelsen
14. Val av styrelseordförande för en tid av ett år
15. Val av halva antalet styrelseledamöter för en tid av två år och en ledamot på ett år
16. Val av en revisor och en ersättare för en tid av ett år
17. Val av valberedning, med en sammankallande, för ett år
18. Övriga frågor
19. Avslutning av mötet

**Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap
Verksamhetsberättelse för 2024, Org.nr. 802459-0336**

Föreningens bildande och ändamål

Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap bildades i januari 2011. Föreningens ändamål är att inom Väster-norrland väcka och underhålla intresset för idrottshistoria och förena de som delar detta intresse. För att leva upp till detta ger Sällskapet ut medlemstidningen "Västernorrlands Idrottsarv", håller kaféträffar med föredragshållare, håller egna föredrag, anordnar resor samt ger ut böcker.

Årsmöte 2024 och styrelse m.m.

Årsmötet 2024 hölls den 19 april i Sundsvall.

Johan Norberg, Sveriges Centralförening för Idrottens främjande, SCIF, höll ett anförande under rubriken "SCIF – från idrottens egen regering till främjande av idrottslig kulturminnesvård och idrottshistoria".

Efter val på årsmötet och konstituering har styrelsen varit: Anette Norberg, ordförande, Leif Bolin, vice ordförande och ansvarig för medlemstidningen, Arne Brorstad, kassör, Mats Hamberg, sekreterare, Sven Eklund, ansvarig för IT och sidproduktion av tidningen, samt Ewa Lindstrand, Kari Korpela och P A Westin. Hedersmedlem i Sällskapet är Bertil Astby och Leif Thunman. Styrelsen har haft 4 protokollförda möten. Bo-Anders Öberg har varit revisor och Hans Nordén ersättare för honom. Valberedningen har bestått av Leif Thunman, sammankallande, Ulf Näslund och Anita Österholm.

Under året har Mats Hamberg ställt sin plats i styrelsen till förfogande på grund av flytt från länet.

Medlemmar

Sällskapet hade vid årets utgång 180 medlemmar, en minskning med 14 från 194 stycken.

Aktiviteter

Kari Korpela och Jörgen Brink ”två äss i pjäxan” hade i februari en träff i Sollefteå berättade om Talangfabriken och sina historier som skapat skidhistoria hos svenska folket och hos ungdomar. På skidor med och utan bössa. Det bjöds även på en rundtur i skidgymnasiets nya lokaler. I oktober hade Ewa Lindstrand haft en välbesökt träff med PRO Hässjö-Söråker i Timrå . Anette Norberg hade en träff med veterancurlare i Härnösand i oktober och detsamma i Örnsköldsvik i november där hon berättade om sin karriär (och sin medverkan i Förrädarna) och visade sina OS medaljer samt berättade om VIHS’s verksamhet.

3 ansökningar till SCIF lämnades in – Årets idrottshistoriska sällskap, stipendium för idrottslig kulturminnesvård samt bidrag till att finansiera av ett nytt bokprojekt för att hylla de fantastiska idrottsledare som står bakom alla framgångsrika idrottare. Vi är stolta över att vår tidigare ordförande Leif Thunman tilldelades stipendiet på 25.000 kr för sina framstående gärningar för kulturminnesvård.

Medlemstidningen

Medlemstidningen ”Västernorrlands Idrottsarv” har kommit ut med 3 nummer. På 72 sidor har vi kunnat läsa bl.a. om Maria Boden, Elisabeth Leidinge, Härnösand på volleybollkartan, Malte Nyberg Tolf, bröderna Fromell, föreningsarkivet Västernorrland, SCIF, Ingela Asplund, Alnö IF, svensk cykelhistoria i Härnösand, Jupp Rifel och Lasse Göransson.

Härnösand 2025-02-12

Anette Norberg

Leif Bolin

Arne Brorstad

Sven Eklund

Kari Korpela

Ewa Lindstrand

Per-Anders Westin

Förvaltningsberättelse

Sällskapet redovisar ett underskott på 6 763 för året och ett eget kapital vid årets utgång på 182 949 kronor. Medlemsavgiften har under året varit oförändrad, 225 kr för enskild medlem eller organisation och 300 kr för två familjemedlemmar. RF-SISU Västernorrland har bidragit med 25 000 kr till verksamheten.

Årsredovisning 2024

Resultaträkning	2024	2023	Balansräkning	2024-12-31	2023-12-31
Intäkter			Tillgångar		
Medlemsavgifter	36 250	41 195	Plusgiro	182 948	193 687
Bidrag	25 000	25 000	Summa tillgångar	182 948	193 687
Försäljning idrottsbok	800	2 100			
Projekt kvinnors idrott	0	70 000	Eget kapital och skulder		
Summa intäkter	62 050	138 295	Eget kapital		
Kostnader			Balanserat resultat	189 262	107 829
Resor och möten	-13 921	-7 275	Årets resultat	-6 763	81 433
Medlemstidning, trycksaker	-47 224	-43 638	Förutbetalda årsavgifter	450	4 425
Övriga kostnader	-7 668	-5 949	Förutbetalda intäkter	0	0
Summa kostnader	-68 813	-56 862	S:a eget kapital och skulder	182 948	193 687
Årets resultat	-6 763	81 433			

Styrelsens förslag till verksamhetsplan och budget för 2024

Verksamhetsplan

Aktivt arbeta för att öka antalet medlemmar
En cafeträff i Härnösand med inbjudna hockey-profiler. En cafeträff i Örnsköldsvik.
Träffar med curlingklubbarna i Sollefteå och Sundsvall
Ansöka om anslag från SCIF till att skriva en bok om ledarnas betydelse för framgångsrika idrottare. Vår tidning är vår största tillgång och kommer att fortsätta få stort fokus från styrelsen. 3 nummer kommer att ges ut under 2025 med samma inriktning men vi kommer även att ta in artiklar om idrottare i länet som mer nyligen avslutat sina karriärer. Vi uppmanar medlemmarna att höra av sig om ni har intressanta förslag.

REVISIONSBERÄTTELSE

Jag har granskat Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskaps räkenskaper, årsbokslut och förvaltning för verksamhetsåret 2024-01-01 till 2024-12-31. Revisionen har utförts enligt god revisionsred utifrån överlämnade/tillgängliga handlingar och lämnad information. Beslut och åtgärder enligt protokoll har granskats. Räkenskaperna och redovisningen är gjord i god ordning och ger en rättvisande bild av Sällskapets resultat och ställning. Då revisionen inte givet anledning till anmärkning föreslås årsmötet besluta att fastställa balans- och resultaträkningen samt att bevilja styrelsen ansvarsfrihet för den tid som revisionen omfattar.

Härnösand 2025-01-15

Björn Anders Öberg

Av Sällskapets årsmöte utsedd revisor

Budget	2025
Medlemsavgifter	38 000
Bidrag	25 000
Summa intäkter	63 000
Medlemstidningen	35 000
Resor och möten	15 000
Övrigt	13 000
Summa kostnader	63 000
Resultat	0

Valberedningens förslag

Funktionärer vid årsmötet

Ordförande: Kjell Carnbro

Sekreterare: Bo Håkansson

Antal styrelseledamöter 7 ordinarie + ordförande

Styrelseordförande 1 år, Omval Anette Norberg

Övriga ledamöter: Ledamöter 2 år,

Omval Ewa Lindstrand, Nyval Bo Håkansson

Ledamöter 1 år, Omval Kari Korpela, Sven Eklund

1 år kvar, Per-Anders Westin, Leif Bolin,

Arne Brorstad

Revisor: Bo Anders Öberg, Omval 1 år

Revisorssuppleant: Hans Nordén, Omval 1 år

Valberedning:

Leif Thunman, Omval 1 år, Sammankallande

Ulf Näslund, Omval 1 år

Anita Österholm, Omval 1 år

Leif Thunman utsedd till mottagare av SCIF:s* stipendium för "Idrottslig kulturminnesvård"

För några månader sedan fick vi ett pressmeddelande från SCIF (* Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande) med nedanstående lydelse:

2024 års stipendium, på 25 000 kronor, för Idrottslig kulturminnesvård föreslås tillfalla Leif Thunman för sitt engagemang i att sprida kunskap om Västernorrlands idrottshistoria och engagemanget i Västernorrlands Idrottshistoriska Sällskap (VIHS). Thunman var initiativtagare till att föreningen bildades 2011. Han ingick i styrelsen från start och var ordförande under åren 2018–2024. Under Thunmans ledning har VIHS anordnat kaféträffar och föreläsningar i länets orter med inspirerande presentationer om regionens idrottshistoriska kulturarv. Medlemstidningen Västernorrlands idrottsarv utkommer med flera nummer per år och berättar om idrottare, föreningar och anläggningar genom tiderna. Under senare år har VIHS även producerat idrottshistoriska böcker, inte minst boken "Kvinnors idrott, 38 kvinnor från Västernorrland berättar" (2023).

Det behövs eldsjälar som Leif Thunman för att bevara och synliggöra svensk idrottshistoria. Thunman är därför en synnerligen välförtjänt mottagare av SCIF:s stipendium för Idrottslig kulturminnesvård.

Leif Thunman är en välkänd och uppskattad ledare i svensk idrott. Sedan slutet av 1970-talet har han varvat styrelseuppdrag i lokala idrottsföreningar med förtroendeuppdrag i både specialidrottsförbund och i Riksidrottsförbundet. Bland hans många ledarmeriter kan nämnas positionen som ordförande i både Västernorrlands Idrottsförbund 1995–2008 och i Ångermanlands Friidrottsförbund åren 2009–2021. Han var lekmanarevisor för Riksidrottsförbundet/SISU Idrottsutbildarna 2012–2016. Thunman har tilldelats Riksidrottsförbundets förtjänsttecken i guld.

Det är naturligtvis mycket glädjande att vår tidigare ordförande i VIHS uppmärksammas på detta sätt och vi i föreningen vill gärna framhålla att vi tycker det är välförtjänt. Vi har intervjuat Leif för att höra hur han själv uppfattar utmärkelsen.

Hade du själv väntat dig att få denna utmärkelse?

-Nej.

Visste du om att den fanns?

-Ja, men inte sett någon koppling till mina insatser. En klassisk fråga i idrottsammanhang, hur känns det?

-Väldigt överraskad och en stor ära att få ta emot denna fina utmärkelse.

Vilka idrottsengagemang har du kvar? I motiveringen ovan nämns dom du haft.

-Ordförande i disciplinnämnden inom Svensk Friidrott, Ledamot i Brännans Stipendiestiftelse, Ordförande i Guldklubben inom Västernorrlandsidrotten och Uppdrag att färdigställa boken Ångermanlands Friidrottsförbund 1958-2021.

Jag hoppas att även fortsättningsvis kunna hjälpa till med verksamheten inom VIHS där jag är ordförande i valberedningen.

Vad är du mest stolt över som idrottsledare?

Att jag visat på och bidragit till idrottens samhällsnytta.

Att vi inom VIHS har lyckats med att väcka och underhålla intresset för idrottshistoria i Västernorrland. Det är en uppgift som varit eftersatt. Vi är en av få organisationer som tagit på sig ansvaret.

Leif Thunman visar sann nordism på Khalifa Stadion under friidrotts-VM i Doha 2019.

Tycker du att ledare uppmärksammas för litet, till skillnad från idrottare som för ganska måttliga och ibland endast enstaka prestationer höjs till skyarna, medan ledare arbetar i det tysta många, många år.

Jag håller absolut med. Det tråkiga är bara att intresset hos föreningsstyrelserna är alldeles för dåligt. Jag har försökt att "lobba" för att fler får utmärkelser, men utan större framgång.

Vilken är den idrottsupplevelse du sätter främst?

-Jag har som åskådare varit med på OS, Paralympics, VM, EM, SM och DM och många former av idrottsgalor runt om i världen. Det är svårt att välja, men här kommer några stora upplevelser där jag suttit på läktaren:

Fotbolls-VM i Sverige 1958. Min farbror tryckte alla programblad så jag såg alla matcher på Råsunda i Stockholm.

Galor i proffsboxning i Sverige på 60-talet.

VM på skridsko och i speedway på 60- och 70-talen i Göteborg.

Landhockey-finalen, OS 1980 i Moskva, mellan Indien och Spanien.

DN-galan i friidrott 1987 då Patrik Sjöberg satte världsrekord i höjdhopp med 2.42m.

Usain Bolts rekord på 100 m, 9.59 sekunder, 2009 i Berlin.

Vad har fått dig att lägga så mycket tid på idrotten som ledare?

Ja, jag har lagt ner många timmar, men med något litet undantag, har jag inte ångrat mig.

-Jag har haft stor glädje av mina uppdrag och känner att det även glatt många andra. Det har blivit många upplevelser och jag har fått vänner för hela livet.

Jag har lärt mig hur en bra, demokratisk, idrottsorganisation ska fungera. Klara, tydliga och mätbara mål för verksamheten, löpande uppföljning av arbetet med att nå målen och uppföljning även av verksamheten efter att målen uppnåtts. Jätteviktigt är att alla som är berörda i organisationen får ta del av mål och uppföljning. Inte minst viktigt är att det ska vara roligt och givande att vara en ledare inom idrotten.

Har du själv aktivt idrottat?

-I min ungdom sysslade lite med friidrott och gevärsskytte.

Har varit aktiv som motionär, främst inom skidor (20 Vasalopp) och längre lopp i löpning.

Har du någon "idol" bland idrottsledare, levande eller bortgångna?

Jag har svårt att lyfta fram en person framför alla andra. Jag vill istället lyfta fram alla som inte syns i media som t.ex. den som kokar korven i kiosken, de som ställer upp som oavlönade tränare, tidtagarna, de som kitar mållinjen på fotbollsplan och kassören som jagar in medlemsavgifterna.

Vad blir ditt nästa uppdrag?

-Se ovan, boken. Lovat hjälpa till inom VIHS, t.ex. fixa kaféträffar.

Vad skall du göra med prispengarna?

-Eftersom det är många som bidragit till att jag fått ta emot stipendiet så tänker jag samla de närmaste en kväll där vi spånar om framtiden för VIHS och äter en matbit. Dessutom har jag bokat in mig i Trondheim under skid-VM och räknar med att det skrivs idrottshistoria från våra "Sollefteåtjejer". Kanske blir det någon krona över till att ordna så att mina 31 hyllmeter idrottsböcker och 11 meter urklipp och program m.m. får en bra framtid.

Än en gång grattis!

TACK!

Leif Thunman vid Västernorrlands Idrottsförbunds 100-års jubileum 3 december 2005 på Härnösands Teater.

En underbar resa Sven-Göran Eriksson tillsammans med Bengt Berg

100 gånger fikade de ihop, Svennis och barn-
domsvännen Bengt Berg från Torsby. Och så blev
den här boken till. I ett intressant inledningskapitel
sätter Berg in Svennis och sig själv i deras livs
skilda sammanhang; livet bland massorna contra
den ensamme författaren. Bra och ovanlig vinkling!

Enkelt men inte fattigt, tidigt in i villa, pappa körde
bussen och mamma stod i kiosken. Springpojke,
kontorist, student i Åmål med högsta betyg, GIH i
Örebro och färdig gymnastiklärare som fick jobb i
Karlskoga. Och där spelade Svennis (hygglig back,
snabb och konditionsstark, knappast teknisk eller
taktisk, tacklade aldrig) och som tränare hade han
Tord Grip. Och det var när Tord skulle ta över De-
gerfors som ALLT började, då han ville ha Svennis
som assisterande tränare.

Och resten är historia som man brukar säga. Tre se-
riesegrar med ”Degen”. Och sedan kommer de stora
framgångarna i hans tränarliv:

IFK Göteborg med UEFA-cupsegern 1982 som
höjdpunkt; ”kanske den största lycka jag känt i hela
min karriär som tränare”, säger han själv.

Benficaåren som ledde till vinster i både serie och
cup och slog rekord på rekord i vunna matcher. Till
jobbet blev han uppbyggd av kändispromotorn
Börje Lantz.

Englandsåren 2001–2006 innehöll massor. Svennis
blev den första icke brittiske landslagstränaren, ett
jobb statusmässigt högt med endast premiärmi-
nistern ovanför. Man krossade ärkerivalen Tyskland
med 5–1 och Svennis kvinnohistorier försörjde bit-
vis tidningarna. Mycken uppståndelse och blandade
resultat.

Sedan är boken fylld av spännande fotbollshisto-
ria från de 17 klubbar i 10 länder, där han arbetat
som tränare eller sportchef, allt ifrån fem år till
några månader. Intressant också när han presenterar
sina favoritspelare och varför han gillar dem. Och
vem har världens bästa vänsterfot/högerfot? Hur såg
Svennis spelsystem ut, det framgångsrika som startade
i Göteborg? Och vad anser han om VAR? Och hur ska
svensk fotboll tackla 51% - regeln? Vad kan en förändring
där innebära för svensk fotbolls framtid? Hur ser han
på att han fått sparken från åtminstone fem av de 17
anställningarna? Hur kommer det sig att Svennis anser
att Tord Grip i många år varit Sveriges förnämsta
fotbollstränare? Och varför tycker Svennis att världens
bästa fotboll under 80- och 90-talen spelades i Italien?
Boken ger svaren.

Ett rejält stycke fotbollshistoria signerat av en
framgångsrik person som befunnit sig mitt i fot-
bollssmeten i 45 år. Läs den.

Gunnar Åsard

Sven-Göran Eriksson firade stora framgångar under sin karriär, bland annat med IFK Göteborg.

Svenskare kan ingen vara Ludmila Engqvist tillsammans med Johar Bendjelloul och Henrik Johnsson

Beskrivningar om tidigare idrottsstjärnor innehåller nästan alltid positiva bilder om hur framgångarna upplevdes som lyckostunder och som på olika sätt berikat deras liv. När nu Ludmila Engqvist efter lång tystnad tar till orda med hjälp av journalisterna Johar Bendjelloul och Henrik Johnsson är det en mer varierad bild av framgångens sidor som beskrivs. Ludmila blev svensk medborgare, tog OS-guld, blev Jerringprismottagare mm, men fastnade också i en dopingkontroll och hamnade i kylan, minst sagt.

Hon drog sig undan all uppmärksamhet, och vi andra låtsades inte om henne. Nu har hon med hjälp av två drivna journalister gett sin version av vad som hände. Hon skyller inte på någon annan än sig själv för vad som hände och hur och varför det kunde hända. Gripande och tänkvärt, och inte minst anledning till eftertanke. Beskrivningen av hennes uppväxt och ungdom i Sovjetunionen är särskilt intressant. Hon vill också markera att hon aldrig bott i Ryssland utan i just Sovjetunionen.

Leif Bolin

För sin seger i Aten 1997 fick Engqvist Svenska Dagbladets guldmedalj, den första invandrade svensken att vinna detta pris.

Ewa Lindstrand - Vad betyder idrotten för dig?

Jag vet, utifrån min egen erfarenhet, att idrotten ger gemenskap, fostran, laganda, mod och styrka! Tänk att kraften i en kropp kan stärka själ och hjärta, det är faktiskt helt magiskt.

Jag påstår att den livsresa som jag erhållit tar sin grund i att träna och träna ännu mera, vinna och förlora och vara ödmjuk för båda delarna.

Självförtroendet har stigit ju fler matcher som vunnits, på fotbollsplan men även utanför den i det sociala livet.

Allt det vi gjorde tillsammans för att få in mer pengar till laget för nästa träningsresa. Alla pyssel- och snickerikvällar vi hade för att kunna sälja lotter med fina vinster på Bergsåkers dansbana för att få in slantarna som behövdes. Synd att vi hade en lagledare som försnillade pengarna och som vi aldrig såg röken av!

Men vi lärde oss något av det också. Vi kämpade vidare. Jag fick bli lagledare, spelare och lagkapten! Plus ledamot i fotbollssektionens styrelse.....

Jag var ingen tekniker på plan, en och annan passning kunde jag slå, men jag bestämde mig för att ha den absolut bästa konditionen av alla och det räckte långt.

Yngsta dottern blev så mycket bättre än mig, en riktig finlirare och tekniker på fotbollsplan. Hon började som nioåring i ett lag med bara killar. Intressant att se reaktionen och ilskan från en del killars sida när hon helt enkelt dribblade förbi dem eller tog bollen av dem. Domarna fick faktiskt ibland ingripa och tala om att hon var också en fotbollsspelare, trots att hon var tjej!

Hennes driv bar henne till elitlägret i Halmstad för 15-åringar och jag minns hennes glädje och lycka när hon utsågs till lagets lirare. Jag delade verkligen den känslan med henne!

Jag tillbringade först 15 egna fotbollsår med mina lag som högst div 2, men hennes fotbollsår blev så många fler och på högre nivå. Under hela tiden när hon spelade så fanns alla föräldrar runt planen och vi blev som en jättestor familj som samlades på träningar och matcher. Vilken härlig vänskap som utvecklades även där. Jag beundrar också alla ledare som i vått och torrt ställt upp kring laget! De är otroligt viktiga för det värde som idrotten ger!

Ewa Lindstrand

Leffes Luringar

- # - Vill du ha en stor eller liten läsplatta? - Nej, jag väljer en Medelpad.
- # Av alla sporter är ändå simning den som skapar flest ringar på vattnet.
- # Lider man av fotsvett bör man satsa på isdans.
- # Snö är ett vitt begrepp.
- # Gårdsförsäljning har vi väl alltid haft – fastighetsmäkleri.
- # Sträckbänkar används inte i samma utsträckning som förr.
- # Underhållet av vägnätet är skrattretande, rena underhållningen.

Veteran-VM i 10-kamp

En krönika om att delta i världsmästerskap i tiokamp med diverse förhinder.

Vår trogne medarbetare Erik Sjödin, numera boende i Örnsköldsvik, gavs på att delta i VM i tiokamp i friidrott för veteraner efter en tids tränande. Men allt startade inte som han väntat sig. Ja, inte tävlandet utan allt annat. Här kommer hans berättelse.

Dramatisk start för deltagaren från Örnsköldsvik...

För att förstå vad som inträffade vid starten för tiokampen lördagen den 17 augusti 2024 vid Slottsskogsvallens vackra friidrottsarena i Göteborg, så gör jag en kort resumé; Inför större, viktigare evenemang jag varit med på, har jag alltid haft en tendens att överorganisera, ta med en mängd saker som ”kan vara bra att ha”, ”komma väl till pass”, eller underlätta oförutsedda händelser”.

Alltså, bagage brukar bli många och fullproppade. När jag vänder åter efter väl förrättat värv brukar det mesta vara oanvänt, lika nedpackat som innan. Så även denna gång. Alltsedan Veteran -VM 2015 i Lyon, Frankrike (där jag deltog i höjdhopp) har alla tävlingar följt samma mönster. Väl förberett = överarbetat, med alltför många onödiga prylar. Detta kombinerat med en nervositet inför tävlingarnas allvar som underminerar det rationella tänkandet, ja, då kan ni förstå vad som kan hända.

Alltså, denna gång; Jag hade bokad in på Hotell Torslanda eftersom tiokampen skulle avverkas på den nya friidrottsarenan Björlanda i Torslanda. Perfekt med hotell i närheten alltså. När tävlingarna närmade sig fick jag plötsligt besked om att tiokampen hade flyttats till den anrika gamla friidrottsarenan Slottsskogsvallen inne i Göteborg. Nåja, det var inte stort mer än en kvarts bilresa från Torslanda, så det var väl inget att bry sig om. Hotellet var utmärkt. Arne, min gode vän och coach, hade levt sig in i rollen och köpt med sig några öl till hotellet. Jag föreslog att vi skulle ta en öl på kvällen innan tävlingen, men där sade han bestämt stopp! Ingen öl förrän tävlingen är avslutad, förmanade han bestämt. Jag försökte insistera, men så det gick inte...

Vi hade tidigare, dagen innan tävlingen, hämtat ut ackreditering för att få tillträde till arenan, tidscheman och förhållningsorder om teknikaliteterna, där funktionärsstaben var förstärkt med internationella, välmeriterade damer och herrar - mycket bestämda - som höll benhårt på gällande regler och bestämmelser.

Äntligen tävlingsdags

Vi packade bilen på morgonen och tyckte att vi var ute i god tid, kl. 07.30, en knapp timme innan min 100-metersstart skulle ske kl. 08.30. Vi var fortfarande i god tid när vi ställde bilen på parkeringsplatsen utanför Slottsskogsvallen. Men, ack och ve, jag hittar inte mitt ackrediteringsband med passerkort som ger mig tillträde till arenan!! Kort överläggning med Arne - *Vi måste åka tillbaka till hotellet!* Sagt och gjort, utan att riktigt hinna kolla hur mycket tid som fanns tillgängligt, bar det av tillbaka till hotellet. Såg inte några hastighetsbegränsningsskyltar efter vägen, vad jag minns... Jag svängde in på hotellparkeringen, sprang uppför två trappor till hotellrummet, lyckades rota fram ackrediteringsbandet som låg under en hög med kläder på en stol, sprang sedan ut till bilen och så begav vi oss ånyo tillbaka till arenan.

När vi just ska till att passera bron från Hisingen ringer min mobiltelefon...

Jag svarar och det visar sig vara Olle Borg, min medtävlare från Arvika, som undrar var jag är... - *På bron in till stan, ... Vi är på väg! ... Snart framme*, stressar jag fram. Han svarar: -*Ja, vi sitter i Call Room och om sju minuter ska vi vara inne på arenan för start... Snabbt in på parkeringen, försöker betala parkeringsavgift, vilket såklart krånglar. Jag vet att det börjar gälla sekunder om jag inte ska bli avförd från tävlingen. Strunt i parkeringen! Jag lyckas få tag i några personer att fråga var Call Room ligger och springer vidare med min stora bag. Strax utanför det stora, vita tältet, hör jag hur en funktionär med engelsk brytning upprepar flera gånger... ”Erik Sjödin, har vi Erik O. Sjödin här??”*

Andfådd anmäler jag mig och ursäktar min sena ankomst, öppnar min trunk och får fram tävlingslinnet, som jag dessutom glömt att sätta fast nummerlapparna på! (Två nummerlappar som fästs med fyra pyttesmå säkerhetsnålar fram och fyra bak...)

Vid den här tidpunkten är jag så superstressad att jag är tvungen att till 100% fokusera på fastsättningen med de förtvivlat små säkerhetsnålarna. Till slut får jag på nummerlapparna och kränger på mig linnet och de trånga spikskorna. Då är heatindelningen klar, jag hamnar i tredje heatet på 100 meter och vi går i samlad tropp in på Slottsskogsvallen. Den senaste dryga halvtimmen har jag varit superstressad och fortfarande när jag ställer mig i startblocken för 100 metersstarten har jag en överklighetskänsla över mig. Men var ändå så pass fokuserad att jag lyckades ta mig fram fortare än jag gjort de två senaste åren. 16,81 och en inledande 6:e plats på tiokampen!

- - - När Arne och jag senare på kvällen pratade om morgonens händelse, visade det sig att jag varit så stressad och upptagen att jag var bombsäker på att Arne **inte hade varit med i bilen på tillbakavägen!** Till slut var jag tvungen att ge med mig, när han lade fram bevis på bevis som gav honom rätt...
Vilken pärs!

Jo, det blev ju tävlande också, men vi nöjer oss med att visa resultatet och Eriks reflektion när det var slut: "Det enda unika är väl att jag envist tränat tiokampsgrenarna under fem års tid och råkade bli äldst av hela gänget innan det blev av... Inget lysande resultat, men jag fullföljde i alla fall..."

Erik O Sjödin

Tiokamp Slutresultat, Män 75 – 79

1. Jarmo Lipasti Finland 6 813 p.
2. Valdis Sela Lettland 6 724 p.
3. Alistair Hill Gr. Britain 6 510 p.
4. Olle Borg Sverige 6 067 p.
5. Arne Warem Norge 5 691 p.
6. Erik O. Sjödin Sverige 4 187 p.
7. Michel Colliou Frankrike 3 426 p.
8. René Raucher Frankrike 3 164 p.
9. Lutz Zeisse Tyskland 3 120 p.
10. John Östlund Sverige 3 000 p.
11. Heinrich Wiechmann Tyskland 2 970 p.
12. Antonio Fausto Gaeta Italien 2 600 p.
13. Rigoberto Soto Campu Mexico 1 327 p.

100 meter

Längdhopp

80 meter häck

Spjutkastning

Kulstötning

Stavhopp

Fotograf: Jan Forsmark

Medverkande i detta nummer:

Anette Norberg - Ordförande i VIHS, Curlingspelare, bott i Stockholm i 35 år, numera i Härnösand, styrelseledamot SOK 2015–2023.

Ewa Lindstrand – Tidigare kommunalråd i Timrå och fotbollsspelare, Timrå IK supporter. Styrelseledamot i VIHS.

Björn Rudström – Curlingspelare i Härnösands curlingklubbar och i Magnus Ladulås curlingklubb i Stockholm, världsmästare 1977. Civilt bla vd på Pacwire AB i Timrå.

Arne Nordlund – Tidigare ordförande i Hägglunds IoFK. Startade Gunnar Nordahl veteran-cup.

Bengt Sellin – Tidigare ordförande i KB 65 FF. Anläggningsansvarig i föreningen sedan slutet av 90-talet.

Björn Sidén – Ordförande i Västernorrlands curlingförbund, tidigare ordförande i Härnösands curlingklubb, aktiv curlare, konsult och auktionsmäklare.

Erik O. Sjödin – Ledamot i VIHS:s styrelse. Skribent och fd folkhögskollärare. Vasaloppsåkare och tidigare redaktör för tidningen Stavtaget, **Vasaloppsklubben i Hedemora**.

Tommy Sundin – Tidigare fotbollstränare, ordförande i Ångermanlands fotbollstränarförening. Startade Gunnar Nordahls veteran-cup.

Per-Anders Westin – Ordförande i Ångermanlands Orienteringsförbund, tidigare konsulent på samma förbund, styrelseledamot i VIHS.

Gunnar Åsard – Fd grundskolerektor i Sundsvall och ordförande för Jazzklubben i Sundsvall, ordförande i föreningen Gamla Gif-are. Kulturprofil.

Olov Östberg – Tidigare olika uppdrag inom Hägglund IoFK, från spelare till tränare. Startade Gunnar Nordahls veteran-cup.

Leif Bolin – Vice ordförande i VIHS:s styrelse, tidigare ledamot av SISU:s förbundsstyrelse och ordförande i SISU Västernorrland samt ordförande i IBK Sundsvall. VIA:s redaktör.

Om sällskapet

Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap, VIHS, har som ändamål att väcka och underhålla intresset för idrottshistoria huvudsakligen i Västernorrland men också idrottshistoria i allmänhet. Sällskapet anordnar kaféträffar och föreläsningar med olika gäster på olika platser i länet. VIHS åtar sig också att hålla föreläsningar för andra föreningar. Sällskapet ger ut en tidning - Västernorrlands Idrottsarv 4 gånger per år.

Medlem blir man genom att inbetala årsavgiften 225 kr för privatpersoner och föreningar, samt 300 kr för två personer i en familj, till plusgiro 59 77 71-5 eller bankgiro 750–5266.

Föreningen är öppen för alla och har för närvarande drygt 180 medlemmar huvudsakligen boende i länet men även ett femtontal från andra delar av landet.

Sällskapets styrelse 2025

Anette Norberg, ordförande, anette.curling@hotmail.com

Leif Bolin, vice ordförande, bolin_leif@hotmail.com

Arne Brorstad, kassör, arne.brorstad@live.se

Sven Eklund, ledamot, eklund_sven@hotmail.com

Kari Korpela, ledamot, korpelak4@gmail.com

Ewa Lindstrand, ledamot, ewa.lindstrand@telia.com

Per-Anders Westin, ledamot, pawestin@hotmail.com

Redaktionen

Redaktör och ansvarig utgivare: Leif Bolin

Layout: Sven Eklund

Material till redaktionen kan sändas på adresser:

bolin_leif@hotmail.com

eklund_sven@hotmail.com

Hemsida: www.rf.se/vihs

Facebook: www.facebook.com/vihs11

ISSN: 2004-3937 (Print)

Tryck och distribution
Accidenstryckeriet, Sundsvall

SAMARBETSPARTNER

Västernorrland